

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2005. gada 4. februāris)

pēc Eiropas Savienības Padomes lūguma par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par finanšu sistēmu izmantošanas nepieļaušanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, ieskaitot teroristu finansēšanas, mērķiem

(COM(2004) 448 galīgā redakcija)

(CON/2005/2)

(2005/C 40/06)

1. Eiropas Centrālā banka 2004. gada 22. oktobrī ir saņēmusi Eiropas Savienības Padomes lūgumu sniegt atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par finanšu sistēmu izmantošanas nepieļaušanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, ieskaitot teroristu finansēšanas, mērķiem (turpmāk tekstā – “ierosinātā direktīva”).
2. ECB kompetence sniegt atzinumu ir pamatota Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 105. panta 4. punktā, kas nosaka, ka ar ECB apspriežas par visiem ierosinātiem Kopienas aktiem, kas ir ECB kompetencē. ECB kompetence sniegt atzinumu ir pamatota arī Līguma 105. panta 5. punktā, jo ierosinātā direktīva attiecas uz vienu no Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) uzdevumiem, proti, uzdevumu palīdzēt kompetentām iestādēm sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti. Turklāt ECB kompetence sniegt atzinumu ir pamatota Līguma 105. panta 2. punktā un 106. panta 1. punktā, kā arī Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu 16. līdz 18. pantā un 21. līdz 23. pantā, jo ierosinātajā direktīvā ir noteikumi, kas skar dažus ECBS uzdevumus. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.
3. Šī atzinuma pamatā ir ierosinātā direktīva tādā redakcijā, par kādu notika apspriešanās ar ECB, proti, 2004. gada 13. oktobra redakcijā. ECB norāda, ka direktīva tika turpmāk izstrādāta Nīderlandes Prezidentūras vadībā, taču skaidrības labad ECB šajā atzinumā atturēsies no vēlāku redakciju komentēšanas.
4. Ierosinātās direktīvas galvenais uzdevums ir nodrošināt Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanas finanšu darba grupas (turpmāk tekstā – “FATF”) pārskatīto Četrdesmit ieteikumu koordinētu ieviešanu un piemērošanu dalībvalstīs. 2003. gada jūnijā pabeigtās FATF Četrdesmit ieteikumu pārskatīšanas rezultātā ir izstrādāti uzlaboti un vairāk aptveroši starptautiski standarti finanšu sistēmas integritātes aizsardzībai. Jo īpaši tika paplašināta Četrdesmit ieteikumu piemērošanas joma, lai tie papildus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai aptvertu arī teroristu finansēšanu. Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosinātā direktīva vienotajam tirgum sniegs uzlabotu un saskanīgu tiesisko regulējumu cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Cita starpā tā ierosina: a) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas jēdzienā iekļaut teroristu finansēšanu; b) grozīt “smaga nozieguma” definīciju pašreizējā direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “pašreizējā Naudas atmazgāšanas direktīva”); c) paplašināt to personu un institūciju loku, uz kurām attiecas

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 10. jūnija Direktīva 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (OV L 166, 28.6.1991, 77. lpp). Direktīva, kura grozīta ar Direktīvu 2001/97/EK (OV L 344, 28.1.1994, 76. lpp).

pašreizējā Naudas atmazgāšanas direktīva, lai cita starpā aptvertu trasta un kompāniju pakalpojumu sniedzējus un apdrošināšanas starpniekus (ja tie darbojas dzīvības apdrošināšanas jomā un citās ar ieguldījumiem saistītās apdrošināšanas jomās) - abos gadījumos tiktāl, ciktāl uz tiem neattiecas pašreizējā Naudas atmazgāšanas direktīva; d) pienācīgas pārbaudes procedūru un lietvedības prasību piemērošanas jomu paplašināt attiecībā uz tādu iestāžu filiālēm un meitasuzņēmumiem (kuros mātes-uzņēmumam pieder vairākuma daļas) trešajās valstīs, uz kurām attiecas pašreizējā Naudas atmazgāšanas direktīva; e) nepārprotami aizliegt kredītiestādēm un finanšu iestādēm turēt anonīmus kontus, anonīmas krājgrāmatīņas vai kontus uz fiktīva vārda; f) nepārprotami aizliegt kredītiestādēm stāties korespondentbanku attiecībās ar fiktīvām bankām ("shell banks"); g) noteikt sīkāk izstrādātas "klienta pazīšanas" prasības attiecībā uz iestādēm un klientiem, uz kuriem attiecas ierosinātā direktīva, īpaši situācijās, kurās ir augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks, tostarp pārrobežu korespondentbanku attiecībās; h) atļaut dalībvalstīm piemērot vienkāršoto pienācīgas pārbaudes procedūru gadījumos, kuros ir zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks (Komisija ir pilnvarota ar Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas komitejas palīdzību pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz kritērijiem, saskaņā ar kuriem nosaka, vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks ir augsts vai zems); i) saskaņā ar dažiem nosacījumiem noteikt tādu klientu pienācīgas pārbaudes procedūru savstarpēju atzīšanu, kuras citās dalībvalstīs veikušas trešās personas; j) pieprasīt, lai dalībvalstis izveido finanšu izmeklēšanas vienības, kas efektīvi cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu; un k) pieprasīt, lai dalībvalstis izveido licencēšanas vai reģistrācijas sistēmas valūtas maiņas punktiem, kā arī trasta un kompāniju pakalpojumu sniedzējiem. ECB tāpat norāda, ka ierosinātā direktīva nosaka, ka attiecībā uz naudas pārvedumu pakalpojumiem piemēros īpašos noteikumus par klientu identifikāciju, kas tiks izklāstīti vēl npublicētajā Komisijas priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par maksātāja informācijas norādīšanu, veicot līdzekļu pārvedumus (¹).

5. ECB atgādina Eurosistēmas apņemšanos "darīt visu iespējamo, lai pieņemtu, ieviestu un pildītu pret finanšu sistēmas izmantošanu teroristu aktivitātēs vērstus pasākumus", kas tika ietverta pēc 2001. gada 11. septembra teroristu uzbrukuma Amerikas Savienotajām valstīm publiskotajā ECB Padomes 2001. gada 1. oktobra paziņojumā. Ņemot vērā iepriekš minēto, ECB atbalsta ierosināto direktīvu, jo tā, paturot prātā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas radītās problēmas, ir svarīgs posms finanšu sistēmas integritātes aizsardzības tiesiskā regulējuma uzlabošanā Kopienā. ECB ierosināto direktīvu atbalsta arī tāpēc, ka tā veicina FATF Četrdesmit ieteikumu koordinētu ieviešanu un piemērošanu dalībvalstīs, tā veicinot šajā jomā pastāvošās prakses tuvināšanos. Koordinēta piemērošana tāpat palīdz saglabāt līdzvērtīgus darbības nosacījumus ES kredītiestādēm un finanšu iestādēm. ECB atbalsta arī ierosinātās direktīvas 37. un 38. pantu, kas paredz to, ka Komisija ar iepriekš tekstā minētās komitejas palīdzību pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā izmaiņas cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā arī lai nodrošinātu ierosinātās direktīvas vienotu piemērošanu. Šiem pantiem jānodrošina to, ka ierosinātās direktīvas regulējums ir aktuāls un efektīvs. Turklāt šiem pantiem jāveicina saskaņota ierosinātās direktīvas piemērošana no kompetento iestāžu puses. Kā norādīts ierosinātās direktīvas 2. apsvērumā, Kopienas rīcība šajā jomā ir vajadzīga, "lai izvairītos no tā, ka dalībvalstis pieņem tādus to finanšu sistēmas aizsardzības pasākumus, kas varētu būt pretrunā ar iekšējā tirgus funkcionēšanu".
6. ECB norāda, ka 7. un 30. panta (kuri aptver klientu pienācīgas pārbaudes prasības un iekšējās procedūras) piemērošana attiecībā uz kredītiestādēm un citām finanšu iestādēm ievērojami ietekmēs uzraudzības prasības. Šie noteikumi atbilst Bāzeles Banku uzraudzības komitejas ieteikumiem par "Klientu pienācīgu pārbaudi bankās" (²), kas šo jautājumu izskata saistībā ar banku operacionālā un reputācijas riska samazināšanu. ECB atbalsta pastiprinātās prasības ierosinātajā direktīvā, jo tās atbilst labākajai starptautiskajai praksei. ECB turklāt norāda, ka, transponējot ierosināto direktīvu nacionālajos tiesību aktos, ir svarīgi nodrošināt saskaņotību šo procedūru un to nacionālo pasākumu starpā, kuri

(¹) Ar kuru īsteno VII Īpašo ieteikumu (par elektroniskajiem pārvedumiem) FATF Īpašajos ieteikumos par teroristu finansēšanu.

(²) *Basel Committee on Banking Supervision Customer due diligence for banks, Bank for International Settlements, October 2001.*

ievieš kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu uzraudzības jomas *acquis communautaire*, īpaši atzīmējot banku un finanšu grupu uzraudzību. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm jācenšas saskaņoti un koordinēti piemērot klientu pienācīgas pārbaudes prasības, kas īpaši svarīgi attiecībā uz tiesību aktiem, kuros klientu pienācīgas pārbaudes standartu ieviešanas pārbaude ir uzticēta iestādēm, kas nav banku uzraudzības iestādes. Saskaņota un koordinēta piemērošana mazinās arī noteikumu ieviešanas pienākuma apjomu pārrobežu līmenī. ECB jo īpaši norāda, ka klientu pienācīgas pārbaudes prasību ieviešana ir saistīta ar operacionālo risku, uz kuru attiecas ierosinājums pārstrādāt Konsolidēto banku direktīvu un Kapitāla pietiekamības direktīvu⁽¹⁾. Šī saikne pamatojas apstākļi, ka zaudējumi, kas ir tiešs⁵ nepietiekamas klientu pienācīgas pārbaudes rezultāts, ietilpst operacionālajā riskā, kas ierosinātās pārstrādātās Konsolidētās banku direktīvas 4. pantā definēts kā tāds, kurš iekļauj risku ciest zaudējumus nepietiekamu vai neievērotu iekšējo procedūru, cilvēku resursu un sistēmu dēļ. Tādēļ operacionālā riska vadība, kas prasīta ierosinātās pārstrādātās Konsolidētās banku direktīvas V pielikuma 11. punktā, aptver arī procedūras, kas tiek prasītas ierosinātās direktīvas 7. un 30. pantā. Saskaņā ar 22. pantu pārstrādātajā Konsolidētajā banku direktīvā bankām nosaka prasību nodrošināt procedūras, ar kuru palīdzību pārvalda nozīmīgus pastāvošus vai nākotnes riskus, kas ietver reputācijas risku nepietiekamas klientu pārbaudes rezultātā. ECB iesaka šo saistību nepārprotami norādīt ierosinātās direktīvas 7. un 30. pantā. Vismaz kompetento varas iestāžu veiktajai visu savstarpēji saistīto noteikumu ieviešanai un vēlākajai uzraudzībai jābūt saskaņotai, lai novērstu iesaistīto institūciju nevajadzīgu apgrūtināšanu.

7. ECB norāda, ka ierosinātās direktīvas 11. panta 1. punkts izklāsta pastiprinātas klientu pienācīgas pārbaudes prasības attiecībā uz, cita starpā, “pārrobežu korespondentbanku attiecībām ar citu dalībvalsti vai trešo valsti kredītiestādēm”. Šī noteikuma mērķis ir ieviest FATF Četrdesmit ieteikumu 7. ieteikumu, kas attiecas uz pārrobežu korespondentbanku attiecībām. Kā norādīts ierosinātās direktīvas paskaidrojuma rakstā, pārrobežu banku attiecības ir joma, kurā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks ir īpaši augsts, un tādēļ tām ir jāvelta īpaša uzmanība.
8. ECB norāda arī uz to, ka pastiprinātas klientu pienācīgas pārbaudes prasības, kas tiek piemērotas pārrobežu korespondentbanku attiecībām, nepiemēro divu vienā dalībvalstī esošu kredītiestāžu attiecībām. Tomēr ierosinātās direktīvas 11. panta 1. punkta formulējums neņem vērā īpašo ES savstarpējas atzīšanas sistēmu, kas izklāstīta Konsolidētajā banku direktīvā⁽²⁾. Ir apšaubāms, vai divās dažādās dalībvalstīs esošu kredītiestāžu korespondentbanku attiecības jāuzskata – kā tas paredzēts ierosinātajā direktīvā – par augsta riska situāciju, kurā nepieciešams izvērtēt, cita starpā, citā dalībvalstī esošas kredītiestādes “pārraudzības kvalitāti” vai citas dalībvalsts licencētas kredītiestādes “reputāciju”. Tādēļ ECB iesaka ierosinātajā direktīvā citu dalībvalstu kredītiestādēm, pamatojoties uz ES savstarpējas atzīšanas sistēmu, noteikt atbrīvojumu no pastiprinātām klientu pienācīgas pārbaudes prasībām attiecībā uz pārrobežu korespondentbanku attiecībām.

i) **Kredītiestāžu pienākumi pret centrālajām bankām saskaņā ar ierosināto direktīvu**

9. Centrālajām bankām īpaši svarīgi ir tas, vai iecerēts, ka ierosinātās direktīvas pastiprinātās klientu pienācīgas pārbaudes attiecībā uz pārrobežu korespondentbanku attiecībām tiks piemērotas ārpus ES esošo (kā arī ES) centrālo banku korespondentbanku attiecībām ar ES kredītiestādēm. Euro tiek plaši lietots kā starptautisko rezervju valūta un tādēļ daudzām ārpus ES esošām centrālajām bankām un

⁽¹⁾ Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvām, kas pārstrādā 2000. gada 20. marta Direktīvu 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu un Padomes 1993. gada 15. marta Direktīvu 93/6/EEK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību, 14.7.2004, COM(2004) 486 galīgā redakcija.

⁽²⁾ Netiešie zaudējumi, kurus rada kaitējums iestādes reputācijai, nav daļa no operacionālā riska.

monetārajām iestādēm ir korespondentbanku attiecības ar ES kredītiestādēm. Amerikas Savienotajās Valstīs ASV Patriota akta ⁽¹⁾ noteikumus, kas nosaka sertifikāciju saistībā ar korespondentkontu pārvaldību, atvēršanu vai uzturēšanu ārvalstu banku vārdā, nepiemēro ārvalstu centrālajām bankām, ārvalstu monetārajām iestādēm, kas darbojas kā centrālās bankas, starptautiskajām finanšu institūcijām un reģionālajām attīstības bankām, kas izveidotas ar līgumu vai starptautisku nolīgumu. Tā kā korespondentbanku attiecības ar centrālajām bankām, monetārajām iestādēm un starptautiskajām finanšu institūcijām parasti netiek saistītas ar augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku, izņemot to valstu institūcijas, kas iekļautas FATF nesadarbojošos valstu un teritoriju sarakstā, ECB iesaka līdzīgu atbrīvojumu iekļaut ierosinātās direktīvas pastiprinātajās klientu pienācīgas pārbaudes prasībās attiecībā uz pārrobežu korespondentbanku attiecībām.

10. Tāpat ECB norāda, ka saskaņā ar Statūtu 23. pantu "ECB un valstu centrālās bankas var nodibināt sakarus ar citu valstu centrālajām bankām un finanšu iestādēm un, vajadzības gadījumā, ar starptautiskām organizācijām ... [un] veikt visdažādākos bankas darījumus ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām ...". Šādu ārpus ES esošu, kā arī citu ES centrālo banku klientu un starptautisko organizāciju klientu vārdā veiktu banku darījumu konfidencialitāte ir ārkārtīgi nozīmīga. Nav skaidrs, vai Eurosistēmas valstu centrālo banku (VCB) darījumu partneriem – piemēram, kredītiestādēm – saskaņā ar ierosināto direktīvu būs jāpiemēro klientu pienācīgas pārbaudes procedūras, saņemot līdzekļus, ko VCB izvieto tādu klientu vārdā, kas ir centrālās bankas vai starptautiskās organizācijas. Būtu vēlams ierosināto direktīva grozīt tā, lai tā noteiktu, ka dalībvalstis ļauj institūcijām un personām, uz kurām direktīva attiecas, nepiemērot klientu pienācīgas pārbaudes attiecībā uz ECB un ECBS esošajām VCB, tostarp gadījumos, kuros tās rīkojas trešo personu klientu vārdā. Praksē centrālās bankas rada ļoti zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risku, un nepārprotama norāde uz centrālajām bankām paaugstinātu juridisko skaidrību.

ii) Centrālo banku pienākumi saskaņā ar ierosināto direktīvu

11. Ierosinātā direktīva tāpat kā pašreizējā Naudas atmazgāšanas direktīva tiek piemērota attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm (2. panta 1. punkts). Nav skaidrs, vai ierosinātās direktīvas piemērošanas joma aptver centrālās bankas. Juridiskās skaidrības dēļ ECB atbalsta grozījumus ierosinātās direktīvas 2. pantā, pievienojot atsevišķu punktu, saskaņā ar kuru centrālajām bankām ir jāizvērtē tas, kādā mērā tās ir pakļautas riskam, ka tās var izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai, un, ja pastāv nozīmīgs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risks, jāveic pienācīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tās darbojas atbilstīgi ierosinātās direktīvas mērķiem.
12. Ierosinātās direktīvas 7. panta 3. punkts nosaka, ka attiecībā uz naudas pārvedumu pakalpojumiem piemēro īpašos noteikumus par klientu identifikāciju, kas tiks izklāstīti vēl nepublicētajā Komisijas priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par maksātāja informācijas norādīšanu, veicot līdzekļu pārvedumus (turpmāk tekstā – "regulas projekts") ⁽²⁾. Regulas projekta mērķis ir nodrošināt to, ka pamatinformācija par maksātāju ir nekavējoties pieejama attiecīgajām iestādēm, lai palīdzētu tām cīņā pret terorisma finansēšanu. Regulas projekts tiek piemērots tādiem līdzekļu pārvedumiem jebkurā valūtā, kurus nosūta un/vai saņem ES reģistrēts maksājumu pakalpojumu sniedzējs ⁽³⁾. Regulas projektā tāpat ietvertas prasības, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemēro saistībā ar līdzekļu pārvedumu pavadošās informācijas par maksātāju paturēšanu ⁽⁴⁾. Ierosinātās direktīvas noteikumi saistībā ar informāciju par maksātāju neatbrīvo no citu klienta pienācīgas pārbaudes procedūru piemērošanas attiecībā uz naudas pārvedumu pakalpojumiem, tostarp no īstā īpašnieka noteikšanas. Tādēļ var uzskatīt, ka ierosināto direktīvu piemēro visai maksājumu sistēmu darbībai. Jo īpaši ierosinātās direktīvas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts nosaka, ka īstā īpašnieka noteikšana ir daļa no klientu pienācīgas pārbaudes prasībām, kā arī 3. panta 8. punkts nosaka, ka īstais īpašnieks ir, cita starpā, fiziska persona, kuras vārdā tiek veikts darījums vai cita darbība. Šajā sakarā ir svarīgi ņemt vērā maksājumu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīva 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 126, 26.5.2000, 1. lpp.). Direktīva, kurā jaunākie grozījumi veikti ar Komisijas Direktīvu 2004/69/EK (OV L 125, 28.4.2004, 44. lpp.).

⁽²⁾ *Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001.*

⁽³⁾ ECB pieņem, ka šis noteikums tiks grozīts, ja pirms ierosinātās direktīvas spēkā stāšanās Komisija nebūs publicējusi tās priekšlikumu.

⁽⁴⁾ Regulas projekta 1. panta 1. un 2. punkts, kā arī 3. un 4. pants.

sistēmu struktūras specifiku. Piemēram, pasta pakalpojumu gadījumā maksājumu sistēmu operatori atbild tikai par "aplokšņu", t.i. maksājuma ziņojumu, pareizu vākšanu, šķirošanu, pārsūtīšanu un piegādi, bet parasti tiem nav ne tiesību, ne tehnisku iespēju izlasīt vai pārbaudīt aplokšnes. Nosūtītāja un saņēmēja identitātes, tostarp to vārda un adreses, pārbaudi var veikt tikai to attiecīgie finanšu pakalpojumu sniedzēji. Tas atbilst pašreizējai Naudas atmazgāšanas direktīvai, kas ieviesta dalībvalstu tiesību aktos. Tomēr, tā kā mūsdienu maksājumu sistēmas veic pilnībā automatizētu informācijas apstrādi, tās nespēj veikt jebkāda veida kvalitātes pārbaudi, un tām parasti nav darījumu attiecību ar maksājuma nosūtītāju vai galīgo saņēmēju. Maksājumu sistēmu operatori var pārbaudīt tikai informācijas esamību attiecīgajā laukā; Tie nevar pārbaudīt šīs informācijas kvalitāti, pilnīgumu, precizitāti vai jēgu. Tādēļ ECB uzskata, ka maksājumu sistēmu operatori jāatbrīvo no ierosinātās direktīvas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas, neskarot to pienākumu nodrošināt, ka šajās sistēmās ievadīto maksājumu uzdevumu izcelsmi var noteikt, izmantojot pienācīgu sistēmas dalībnieku identifikāciju. Dažos gadījumos šajā nolūkā ir ieviesti noteikumi par centrālās bankas veikto uzraudzību.

Frankfurtē pie Mainas, 2005. gada 4. februārī.

ECB priekšsēdētājs

Jean-Claude TRICHET
